

ОВЧАРЧЕТО ВЪ ЦАРСКИЯ ПАЛАТЪ

Преди много години, далечъ на изтокъ. живѣлъ мждъръ и великъ царъ. Еднажъ той отишълъ заедно съ своя пръвъ министъръ на ловъ. Когато стигнали въ планината, тѣ поели различни пжтеки, като си опредѣлили, где ще се срещнатъ.

Царътъ вървѣлъ дълго самъ. По едно врѣме чулъ далеко нѣкжде овчарска свирка. Свирнята била тѣй приятна, че той, безъ да мисли, тръгналъ по посока, отдѣто идѣла тя. И колкото по-вече се доближавалъ, толкова по-тихо стжпвалъ, за да чува по-добре сладкитѣ звуци. Най-после стигналъ до една поляна всрѣдъ гората. По нея пасѣло голѣмо стадо. Подъ сѣнката на кичесто дърво седѣло овчарче и унесено продължавало да свири.

Царътъ се доближилъ. То било стройно и здраво, съ мургаво открито лице, хубави черни очи и кждрава коса. Царътъ завързалъ разговоръ съ него. Бързитѣ и сполучливи отговори на овчарчето го гчудили. Той далъ сигналъ и скоро пристигналъ не-оовия пръвъ министъръ.